

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

MATTHEW COOREY ŞEF CONDUCTOR

GIORGI KHARADZÉ VİYOLONSEL VIOLONCELLO

HALİT ERGENÇ ANLATICI NARRATOR

HALİT
ERGENÇ
İLE
ÇEVRE
SENFONİSİ

ENVIRONMENTAL
SYMPHONY WITH
HALİT ERGENÇ

KONZERTMEISTER
IRINA NIKOTINA

4 Kasım November 2017

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

J. Brahms

Akademik Festival Uvertürü, Op.80

Academic Festival Overture, Op.80

P.I. Tchaikovsky

Bir Rokoko Teması Üzerine Çeşitlemeler, Op.33

Variations on a Rococo Theme, Op.33

ara interval

A. Zavoud

Çevre Senfonisi

Environmental Symphony

I. Yaratılış | Creation

II. Sanayi Devrimi | Industrial Revolution

III. Fırtına Öncesi Sessizlik | The Calm Before the Storm

IV. Küresel Isınma, Son Uyarı | Global Warming, Final Warning

V. Koruma Duyarlılığı | Preservation Sensation

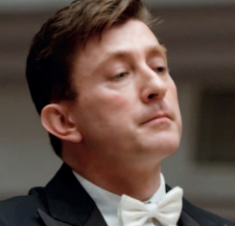
Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Matthew Coorey

şef conductor

Kariyerine, 2003 yılında Liverpool Kraliyet Filarmoni Orkestrasında Gerard Schwarz'a yardımcı şef olarak atanmasıyla başladı. Liverpool Filarmoni'yle yaptığı bir yıllık sözleşme, üç yıla uzatıldı ve Coorey, orkestranın ilk konuk şefi oldu. Ardından Londra Filarmoni,

Sidney Senfoni, Philharmonia, Hallé, Ensemble 10:10 ve London Mozart Players gibi topluluklarla konserler veren Coorey, tüm bu topluluklardan yeniden davet almıştır. Geçtiğimiz konser sezonlarında Stuttgart Radyo Orkestrası, BBC Filarmoni ve Senfoni, Bournemouth Senfoni, Melbourne Senfoni, Ictus Ensemble, Londra Senfoni ve BBC Proms ile sahneye çıkmış, ayrıca City of Birmingham, Yeni Zelanda, Büyük Britanya, Filistin, İrlanda ve RLPO Senfoni Orkestralarıyla yeniden çalışmak üzere anlaşma yapmıştır.

Müzik kariyerine korno sanatçısı olarak başlayan Coorey, Sidney Müzik Konservatuvarında eğitim aldıktan sonra Avustralya Oda Orkestrası, Brandenburg Orkestrası ve Sidney Senfoni Orkestrasıyla düzenli olarak konserler vermiştir.

Orkestra şefi olarak kendi kendini yetiştiren Coorey, Seiji Ozawa ile çalışmak üzere girdiği seçmelerde Tanglewood Müzik Festivaline çağırılmıştır. Burada birlikte çalıştığı Jorma Panula, Coorey'in ilk önemli şeflik hocasıdır. Coorey iki yıl süreyle Royal Northern College of Music'de Sir Mark Elder'in orkestra şefliği öğrencisi olmuştur. Coorey ayrıca Maazel-Vilar Orkestra Şefliği Yarışmasında finale kalmış, Allianz Uluslararası Orkestra Şefleri Akademisinde çalışmış, Georg Solti Orkestra Şefliği Yarışmasında da ödül kazanmıştır. Sarah Chang, Freddy Kempff, Steven Osborne, Yevgeny Sudbin ve Pieter Wispelwey gibi sanatçılarla konserler veren Coorey, Classic FM ve Naxos Records için kayıtlar yapmıştır.

Matthew Coorey began his conducting career in 2003 when he was appointed Assistant Conductor to Gerard Schwarz and the Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. This initial one-year contract with the RLPO then became

a three-year commitment when he was appointed the orchestra's first Conductor in Residence. Debuts soon followed with the London Philharmonic Orchestra, the Sydney Symphony Orchestra, the Philharmonia, the Hallé, Ensemble 10:10 and the London Mozart Players – all ensembles from whom he received re-invitations. Recent seasons have included debuts with the Stuttgart Radio Orchestra, BBC Philharmonic, the Bournemouth Symphony, BBC Symphony, the Melbourne Symphony, Ictus Ensemble, the London Symphony Orchestra and at the BBC Proms, as well as return engagements with the City of Birmingham Symphony, the New Zealand Symphony, the National Youth Orchestra of Great Britain, the Palestine National Orchestra, the Philharmonia, the National Orchestra of Ireland and the RLPO.

Matthew Coorey began his musical career as a horn-player and after studying at the Sydney Conservatorium of Music he performed regularly with the Australian Chamber Orchestra, the Brandenburg Orchestra and the Sydney Symphony.

Initially self-taught as a conductor Matthew Coorey auditioned for Seiji Ozawa and was invited to the Tanglewood Music Festival where he worked with Jorma Panula who became his principal conducting teacher. For two years, he was Junior Fellow in Conducting - under Sir Mark Elder - at the Royal Northern College of Music. He was a finalist in the Maazel-Vilar Conducting Competition, a fellow of the Allianz International Conductors' Academy and a prize-winner at the Georg Solti Conducting Competition. He has collaborated with artists such as Sarah Chang, Freddy Kempff, Steven Osborne, Yevgeny Sudbin and Pieter Wispelwey and has recorded for Classic FM and Naxos Records.

Giorgi Kharadzé

viyolonsel violoncello

2006'da birincilik ödülüne değer görüldüğü Berlin Filarmoni'deki Emanuel Feuermann Grand Prix'si ve 2005'te üçüncülük ödülü aldığı Théâtre du Châtelet'deki Rostropovitch Yarışması gibi en önemli uluslararası yarışmalarda dikkat çekici performanslar

sergileyen Giorgi Kharadze, ayrıca Almanya'da Domnick

Uluslararası Viyolonsel Yarışmasında birincilik (2001), Douai'de Georges Prêtre Uluslararası Yarışmasında birincilik (2003) ve Almanya'da Pablo Casals Uluslararası Yarışmasının üçüncülük ödülü ve özel ödülü (2004) aldı.

1984'te müzisyen bir ailede, Tiflis'te (Gürcistan) dünyaya gelen Giorgi Kharadze, altı yaşında çello çalmaya başladı ve on beş yaşında Paris'teki Müzik Konservatuvarına kabul edildi. Roland Pidoux ve Xavier Phillips ile çalıştığı Konservatuvardan 2003'te dereceyle mezun oldu.

Kharadze Amsterdam'da Concertgebouw, Hollanda'da Lahey Tiyatrosu, Prag'da Çek Filarmoni, Bratislava'da Slovak Filarmoni, Talin'de Estonya Tiyatrosu, Vilnius'ta Litvanya Filarmoni, Riga Filarmoni, Paris'te Hôtel National des Invalides gibi salonlarda konserler verdi. Sanatçı, Cumhuriyet Muhafızları Orkestrası, Frankfurt Sinfonietta, ve Potsdam Kammerakademie gibi topluluklarla sahneye çıktı. Potsdam Kammerakademie ile seslendirdiği *Bir Rokoko Teması Üzerine Çeşitlemeler* yorumuyla basında adından övgüyle söz ettirdi.

Kharadze, geçen Mart'ta Kremerata Oda Orkestrasının Polonya ve Almanya konserlerinde solist olması için kendisini davet eden Gidon Kremer'den tam not aldı. Sanatçı yakın gelecekte Staatskapelle Weimar, Beethovenorchester Bonn, Orchestra Ensemble Kanazawa, KBS Senfoni Orkestrasıyla konserler verecek; ayrıca Périgord Noir Festivali ve Auditorium du Louvre'da sahneye çıkacak.

Oda müziğine tutkuyla bağlı olan Giorgi Kharadze, bu tutkusunu Yuri Bashmet, Gidon Kremer, Menahem Pressler ve Roland Pidoux gibi ünlü isimlerle ve Fanny Clamagirand ve Julien Gernay ile genç sanatçılarla paylaşıyor.

Fransa'da Natexis Vakfı ve İtalya'da Concertante Vakfı tarafından ödüllendirilen, Almanya'da Frans Helmerson'un öğrencisi olarak devam ettiği Kronberg Akademisi tarafından verilen Langraf von Hessen ödülüne değer görülen Giorgi Kharadze, bu ülkelerin radyo ve televizyon programlarında düzenli olarak yer alıyor.

Giorgi Kharadze, 2012 yılından beri, Paris Ulusal Orkestrasında solo viyolonsel sanatçısı olarak görev yapıyor.

Providing distinguished performances at the most important international competitions: First Prize in the

Grand Prix Emanuel Feuermann at the Berlin Philharmonic in 2006, Third Prize in the Rostropovitch Competition at the Théâtre du Châtelet in 2005, Giorgi Kharadze was also awarded First Prize in the Domnick Cello Prize International Competition in Germany (2001), First Prize at the Georges Prêtre International Competition in Douai (2003), Third Prize and Special Prize at the Pablo Casals International Competition in Germany (2004).

Born into a musical family in 1984 in Tbilisi (Georgia), Giorgi Kharadze began playing the cello at the age of six and was admitted to the Conservatoire National Supérieur de Musique in Paris at the age of fifteen, where he was tutored by Roland Pidoux and Xavier Phillips, graduating with distinction in 2003.

Giorgi Kharadze now plays on stages such as the Concertgebouw in Amsterdam, the Hague Theatre in the Netherlands, the Czech Philharmonic in Prague, the Slovak Philharmonic in Bratislava, the Estonia Theatre in Tallinn, the Lithuanian Philharmonic in Vilnius, the Riga Philharmonic, the Hôtel National des Invalides in Paris and others. He has played with ensembles such as the Orchestra of the Republican Guard, the Frankfurt Sinfonietta, the Potsdam Kammerakademie, where the press gave a rapturous reception to his performance of *Variations on a Rococo Theme* by Tchaikovsky.

Giorgi Kharadze received a vote of confidence from Gidon Kremer, when he invited the young Georgian to play a solo last March with the Kremerata Chamber Orchestra in Poland and Germany. His upcoming performances include dates with the Staatskapelle Weimar, the Beethovenorchester Bonn, the Orchestra Ensemble Kanazawa, the KBS Symphony Orchestra and more. He will also appear at the Périgord Noir Festival and in the Auditorium du Louvre.

Chamber music is a passion that he shares with luminaries such as Yuri Bashmet, Gidon Kremer, Menahem Pressler and Roland Pidoux, and with young artists such as Fanny Clamagirand and Julien Gernay.

A winner of the Natexis Foundation in France, the Concertante Foundation in Italy and of the Langraf von Hessen-Prize awarded by the Kronberg Academy in Germany, where he received instruction from Frans Helmerson, Giorgi can regularly be heard on radio and television programmes in those countries.

Since 2012 Giorgi Kharadze is the solo cellist of the National Opera Orchestra of Paris.

Halit Ergenç

anlatıcı narrator

1970 yılında İstanbul'da doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Operet ve Müzikal Tiyatro Oyunculuğu Bölümünü bitirdi. Oyunculuk kariyerinde önemli bir yere sahip olan müzikal, opera ve bale çalışmaları arasında; *The Adventures of Zak-New York*,

Kiss Me Kate, *Tatlı Charity*, *Beni Seviyor*, *Kral ve Ben*, *Amphitryon*, *Evita*, *Hayalet ve Ötekiler*, *Şarkılar Susarsa* gibi oyunlar bulunmaktadır. İlk olarak *Zerda*, daha sonra *Aliye*, *Binbir Gece*, *Muhteşem Yüzyıl* ve *Vatanım Sensin* gibi yurtiçinde ve dışında büyük ilgi gören projelerde yer almıştır.

Halit Ergenç was born in 1970 in İstanbul. He graduated from the Operetta and Musical Theatre Acting Department of Mimar Sinan Fine Arts University. Among the highlights of his musical, opera and ballet career are *The Adventures of Zak - New York*, *Kiss Me Kate*, *Sweet Charity*, *She Loves Me*, *The King and I*, *Amphitryon*, *Evita*, *The Ghost and Others*, and *Şarkılar Susarsa*. He performed in many projects enjoying national and international popularity, including *Zerda*, *Aliye*, *Thousand and One Nights*, *The Magnificent Century* and *You Are My Country*.

Johannes BRAHMS (1833-1897)

Akademik Festival Uvertürü, Op.80
Academic Festival Overture, Op.80

Eğer Brahms olmasaydı 19. yüzyıl müzik açısından belirsizlikler ile dolu bir biçimde sona erecekti. Besteci, döneminin müzikal gelişmelerini derinden sorgulamış ve yazdığı eserlerle 20. yüzyılda meydana gelecek yenilikler için bir zemin hazırlamıştır.

Ailesinin geçimine katkıda bulunabilmek için meyhanelerde müzisyenlik yaparken, 1853 yılında tanıştığı büyük keman

virtüözü Joseph Joachim tarafından Robert Schumann ile tanıştırlan sanatçı, üstün yeteneği ve eserlerindeki özgün müzik dili sayesinde kendisini kısa sürede kabul ettirdi. Bu dönemde Wagner ve Liszt'in önderliğini yaptığı "Yeni Alman Okulu" Leipzig'de çıkan *Neue Zeitschrift für Musik* isimli gazete tarafından desteklenmekteydi. Schumann bu gazetede yayınladığı makalede Brahms'ı, isim vermeden yüceltti. Fikirlerinin "Yeni Alman Okulu"nun karşısında yer aldığı bilinen Schumann'ın böylesine övdüğü Brahms, o günden ölümüne kadar "yenilikçi" Wagner'in "gelenekçi" karşıt kutbu olarak görüldü.

Ancak, Mahler ve Strauss'un da dahil olduğu genç kuşaklar, Brahms'ı serin kanlılıkla değerlendirerek onun bir cephenin fanatik savunucusu değil, döneminin yapısal ve estetik sorunlarını analiz edip yeni çıkış yolları bulan bir besteci olduğunu anlamışlardır.

Besteciyi, Wagner ve Schumann'ın armonileri, Mozart, Beethoven ve Schubert'in form anlayışı derinden etkilese de onun özgünlüğüne en önemli katkıyı 16. yüzyıl polifonisi üzerindeki çalışmaları yapmıştır. 1850'li yıllardan itibaren Detmold, Göttingen, Hamburg ve Viyana'da koro şefi olarak çalışması ve 1860'lı yıllarda yaptığı araştırmalar bestecinin Rönesans ve erken Barok dönem müzikleri üzerine derinleşmesini sağlamıştır. Brahms böylelikle müzikte dokunun önemini kavramış; eserlerinde kullandığı malzemenin gelişimini, birbiri ardına sıralanmış farklı ortamlarla değil, dokunun ve buna bağlı olarak ritmik yapının çeşitlenmesi ile elde etmiştir.

Sonuçta Brahms genç nesillere önemli bir yol açmış, klasik yapısallığın içinde sürekli gelişimin var olabileceğini göstermiştir. Üstelik müziği Romantik dönemin temel özelliklerinden biri olan samimiyet ve öznellikten de uzak değildir. Kurumsallaştırdığı yapısallığı, duygularını (örneğin Clara Schumann'a duyduğu aşkı, insanlardan kaçan içe kapanık ancak zaman zaman kabalaşmasına yol açacak kişiliğini) ifade etmek için de kullandığı söylenebilir.

1879 yılında Brahms Breslau Üniversitesi'nden fahri doktora unvanı alır. Besteci teşekkürlerini iletmek için 1880 yılı yazında Akademik Festival Uvertürünü besteler. Brahms'ın kendi deyimiyle "öğrenci şarkılarından oluşan neşeli, şamatalı bir potpori" olan bu eserin prömiyeri 1881 yılında besteci yönetiminde gerçekleşmiştir. Uvertür, Alman öğrenciler arasında oldukça popüler olan dört adet birahane şarkısı üzerine kurulmuştur. "Wir hatten gebauet ein stattliches haus" adlı şarkıyı trompetler, "Der Landesvater"

ezgisini yaylılar, “Was kommt dort von der Höh” adlı öğrenci şarkısını mizah dolu fagotlar ile duyuran Brahms, final bölümünde tüm orkestrayı çarpıcı ve güçlü bir biçimde “Gaudeamus igitur” adlı neşeli ezgide birleştirir.

Had it not been for Brahms, 19th century would have ended with many uncertainties in music. The composer, having deeply examined the musical developments of his time, laid the foundations for the innovations of the 20th century with his works.

While he was making music in taverns to provide for his family, Brahms was introduced to Robert Schumann by the great violin virtuoso Joseph Joachim, whom he had met in 1853. With his exceptional talent and the original musical language in his works, Brahms made a name for himself in a very short time. In the concerned period, the “New German School” led by Wagner and Liszt was supported by *Neue Zeitschrift für Musik*, a music magazine published in Leipzig. In the magazine, Schumann praised Brahms, without mentioning his name. After being highly commended by Schumann, who was known to be against the “New German School”, Brahms came to be seen as the “conservative” opposite of the “progressive” Wagner until his death.

Still, the younger generations, which included Mahler and Strauss, were able to judge Brahms fairly, and were able to view him, not as a fanatic defender of a certain front, but as a composer analyzing the structural and esthetic issues of his period, and one who devised new ways out of these issues.

Although Brahms was influenced deeply by the harmonies of Wagner and Schumann and the understanding of form of Beethoven and Schubert, the major contribution to his originality came from his studies on 16th century polyphony. His experience as a choir conductor in Detmold, Gottingen, Hamburg and Vienna after 1850s and his studies in 1860s enabled him to dig deeper into the music of the Renaissance and early Baroque period. Hence Brahms understood the significance of texture in music, and based the development of the material he used in his works not on the consecutive ordering of different settings, but the variation of texture, and consequently, of rhythmic structure.

In the end, Brahms opened an important path to new generations and showed that continuous development could exist in classical structuralism. Besides, his music was not devoid of subjectivity and sincerity, a basic feature of the Romantic period. It can also be said that he used

the structuralism that he institutionalized to express his feelings (including his love for Clara Schumann and his personal introversion and withdrawal, which could appear as rudeness at times).

In 1879, Brahms was awarded with an honorary doctorate from Breslau University. To express his thanks, the composer wrote the *Academic Festival Overture* in the summer of 1880. The premiere of the work, which Brahms described as “a rollicking potpourri of student songs”, was performed in 1881 under the baton of the composer. The overture is based on four drinking songs, which were very popular among German students. Presenting the student song titled “Wir hatten gebauet ein stattliches haus” (“We have built a stately house”) through trumpets, the one titled “Der Landesvater” (“Father of our country”) through strings, and “Was kommt dort von der Hoh” (“What comes from afar?”) via humorous bassoons, Brahms unites the entire orchestra, in an impressive and robust manner, in the jovial melody titled “Gaudeamus igitur” (“Let Us Rejoice, Therefore”) in the finale.

Piotr Ilyich TCHAIKOVSKY (1840-1893) **Bir Rokoko Teması zerine eitlemeler, Op.33** **Variations on a Rococo Theme, Op.33**

Rusya, merkez Avrupa dışında kalan pek çok ülke gibi, yüzyıllar boyunca batılılaşma, ulusalcılık, evrensellik ve yerellik konularında derin çelişkiler yaşamıştır. 19. yüzyıla Fransız Devriminin etkisinden uzakta, güçlü bir imparatorluk olarak giren Rusya, 1856 yılında Kırım savaşında ağır bir yenilgi alır. Baskıcı I. Aleksander’ın ardından tahta çıkan II. Aleksander ile birlikte ise daha zgrlk bir döneme girilir.

Bu dönemde Rusya’da önemli kültürel atılımlar meydana gelir. Dostoyevski, Tolstoy gibi büyük edebiyatçıların eserlerinin yazılmasının yanı sıra, St. Petersburg’da, piyanist ve besteci Anton Rubinstein tarafından 1861 yılında ilk konservatuvar kurulmuştur. Bu konservatuvar yüzyıllardır süregelen batıcılık ve ulusalcılık tartışmasını müziğe taşımıştır.

1861 yılında kurulan konservatuvarın ilk öğrencilerinden olan Tchaikovsky, bu tartışmanın tam merkezinde yer almıştır. 1840 yılında bir maden mühendisinin oğlu olarak dünyaya gelen Pyotr İlyiç Tchaikovsky çok küçük yaşlardan itibaren derin entelektüel eğilimleri ve müziğe olan ilgisi ile

dikkat çekmiştir. On dört yaşında annesini kaybetmesinin ardından St. Petersburg'da hukuk eğitimine başlamış, bu sırada teyzesinin evinde şan ve piyano dersleri almıştır. Bu dersler aracılığı ile bestecinin operaya olan sevgisi daha da pekişmiştir. Mezun olduktan sonra bir süre Adalet Bakanlığında görev yapmış, ancak konservatuvarın açılması ile birlikte tamamen müziğe yönelmiştir.

Konservatuvarı başarıyla bitirmesinin hemen ardından 1865 yılında Nikolai Rubinstein'in teklifini kabul ederek yeni kurulmuş olan Moskova Konservatuvarında öğretim görevlisi olarak çalışmaya başlamıştır. Yerel öğeler ile klasik döneme duyduğu hayranlığı dengeleyerek özgün bir dil yaratmayı başaran besteci teknik açıdan Avrupa akımlarına bağlı kalmıştır. Nihai amacı ulusal bir müzik dili geliştirmek değil kendini ifade edebilmektir. Bu bağlamda Tchaikovsky'nin tüm romantik dönem bestecileri arasında öznelliği en uç noktada olan besteci olduğu söylenebilir.

Tchaikovsky'nin klasik formlara bağlılığının yanı sıra öznellik konusundaki bu yaklaşımı onu kuşkusuz 19. yüzyılın en özgün bestecilerinden biri yapar. Hem klasisist yaklaşımı, hem de söylemini kendi psikolojisi üzerine kurması sebebiyle Liszt ve Wagner'in avangart yaklaşımından; melodiyi her zaman eserlerinin merkezinde tutması nedeniyle dönemin öncü klasisist bestecisi Brahms'dan ayrılır.

1870'li yıllarda Rus Beşleri'nin etkisinin azalmasıyla birlikte Tchaikovsky'nin başarıları Rusya'da ön plana çıkmıştır. Bu başarılar önce Hans von Blöw, daha sonra Hans Richter'in dikkatini çekmiş, Tchaikovsky'nin ismi Alman dili bölgesi başta olmak üzere Avrupa'da duyulmuştur. 1875 yılında bestelediği üç numaralı senfonisinin ardından Avrupa turuna çıkmıştır. 1876 yılında ise ünlü *Kuşu Gölü* Balesini tamamlamıştır.

1878 yılında Moskova Konservatuvarındaki görevinden istifa eden besteci 1893 yılında ölümüne değin tamamen bestecilik kariyerine odaklanmış, birçok önemli eser vermiştir. 1890 yılında *Uyuyan Güzel* balesi, 1892 yılında ise *Fındıkkıran* balesini bestelemiştir.

Alman çellist Wilhem Fitzenhagen için yazılan ve 1877 yılında tamamlanan Bir Rokoko Teması Üzerine Çeşitlemeler'in aynı yıl Moskova'da prömiyeri gerçeklemiştir. Çellist eserin büyük bir bölümünde değişiklikler yapmış, Tchaikovsky'e ait olan orijinal versiyon ancak 1954 yılında basılabilmektedir. Orijinalinde bir tema

ve sekiz varyasyon var iken, Fitzenhagen'in versiyonunda, varyasyonlardan biri çıkarılmıştır. Alman çellistin versiyonu konser salonlarında sıklıkla seslendirilen standart versiyondur. Bestecinin Fitzenhagen'in revizyonlarını ilk önce onayladığı, ancak daha sonra bu durumdan memnun olmadığını dile getirdiği rivayet edilmektedir. Tchaikovsky klasik dönem eserleri ile çok ilgilenmiş, özellikle Mozart ve Haydn'a derin bir hayranlık beslemiştir. Bir Rokoko Teması Üzerine Çeşitlemeler Haydn ve Mozart senfonilerinde olduğu gibi küçük bir orkestra için düşünülmüş ve yazılmıştır. Tchaikovsky temayı başka bir besteciden almak yerine kendisi bestelemiştir.

Like many other countries falling outside central Europe, Russia experienced conflicts about westernization, nationalism, universalism, and locality for centuries. After it entered the 19th century as a powerful empire, not influenced by the French Revolution, Russia suffered a heavy defeat in the Crimean War in 1856. During the rule of Alexander II, who replaced the oppressive Alexander I, the country started enjoying a more libertarian period.

This period witnessed a number of significant cultural breakthroughs. While great writers like Dostoyevsky and Tolstoy were producing their seminal works, pianist and composer Anton Rubinstein established the first conservatory in St. Petersburg in 1861. With the foundation of the conservatory, westernization and nationalism debates that had continued for centuries were conveyed to music.

Tchaikovsky, among the first students of the conservatory established in 1861 was at the center of these debates as a composer. The son of a mining engineer born in 1840, Pyotr Ilyic Tchaikovsky had deep intellectual tendencies and an interest in music at a very early age. After he lost his mother when he was 14, he started studying law in St. Petersburg, and meanwhile, he received singing and piano lessons in his aunt's house. These private lessons increased the composer's love of opera. After working at the Ministry of Justice for some time after graduation, Tchaikovsky dedicated himself to music when the conservatory was opened.

After completing his studies at the Conservatory with success in 1865, Tchaikovsky received an offer from Nikolai Rubinstein and started working at the newly established Moscow Conservatory. Managing to create an original language by balancing local elements and his

admiration for the classical period, the composer adhered to the European movements in his technique. His ultimate aim was not to develop a national musical language, but to express himself. In this context, Tchaikovsky can be described as a composer whose subjectivity was at an extreme among all Romantic period composers.

Besides his adherence to classical forms, his approach to subjectivity makes Tchaikovsky one of the most original composers of the 19th century. He differs from Liszt and Wagner, on one hand, in both his classicist approach and basing his discourse on his own psychology, and from the leading classicist composer of his time Brahms, on the other, by centralizing melody in his works.

With the diminishing effect of the Russian Five in 1870s, Tchaikovsky's success came to the fore in Russia. As his achievements attracted the attention of Hans von Blöw, first, and then of Hans Richter, Tchaikovsky came to fame across Europe, and especially in the German-speaking region. After the Symphony no. 3 he composed in 1875, Tchaikovsky went on a Europe tour and completed his famous *Swan Lake* ballet in 1876.

Following his resignation from his post at the Moscow Conservatory in 1878, the composer focused solely on composing until his death in 1893, and produced a number of significant works in this period. He wrote *The Sleeping Beauty* in 1890 and *The Nutcracker* in 1892.

Written for the German cellist Wilhem Fitzenhagen and completed in 1877, the Variations was premiered in the same year in Moscow. As the cellist made modifications in most of the work, Tchaikovsky's original version could be published as late as 1954. Although the original work included one theme and eight variations, W. Fitzenhagen's version omitted one of the variations. The German cellist's version is the standard one, commonly performed in concert halls. Rumor has it that the composer who approved the revisions of Fitzenhagen at first, expressed his discontent with the situation later on. Tchaikovsky had a keen interest in classical period works and felt a deep admiration for Mozart and Haydn in particular. Variations on a *Rococo Theme* was conceived of and written for a small orchestra, like the symphonies of Haydn and Mozart. Rather than taking the theme from another composer, Tchaikovsky composed the theme himself.

Dr. Onur Türkmən, Didem Coşkunseven

Allan ZAVOD (1945-2016)

Çevre Senfonisi | Environmental Symphony

Avustralya doğumlu piyanist ve besteci Dr. Allan Zavod, ünlü Ormond bursuyla Melbourne Üniversitesi Konservatuvarında klasik müzik eğitimi aldı. Günümüzde klasik-caz füzyon türünün Avustralya'daki öncüsü kabul edilen sanatçı, doğaçlama caz ve klasik müziğin yaratıcı bir karışımıyla benzersiz bir tarz sergiliyor.

1960'ların sonuna doğru Zavod'u keşfeden Duke Ellington, sanatçının Massachusetts, Boston'daki Berklee College of Music'te caz çalışmalarını ilerletmesini sağladı. Daha sonra aynı okulda öğretim görevlisi olarak çalışan Zavod, sonraki 30 yılında ABD'de Glenn Miller Orkestrası, Woody Herman Orkestrası, Maynard Ferguson Big Band, Cab Calloway, Billy Cobham, Gary Burton, Herbie Hancock, Jean-Luc Ponty ve Frank Zappa gibi sanatçılarla konserler, kayıtlar, turneler yaptı. 1980'lerde, ünlü Downbeat oylamasında ABD'deki en iyi on piyanistten biri seçildi.

Allan Zavod, dikkate değer kariyerinde Kraliçenin ve daha sonraları da Prens Charles ve Prenses Diana'nın huzurunda sahneye çıktı. Daha yakın zamanda, Kamboçya Prens ve Prensesi Norodom, çeşitli ülkelerde devlet ve hükümet başkanları, yabancı erkan, hükümet kurumları, üniversiteler ve yardım örgütlerine performanslar sergiledi.

Zavod, icracı, besteci, müzik direktörü, aranjör, prodüktör, orkestra şefi olarak sürdürdüğü uzun meslek yaşamında, Amerika ve Avustralya'da söyleşi programlarına ve tüm dünyada müzik programlarına katıldı. Frank Zappa'yla çıktığı dünya turnesinden sonra, ABD'de "tüm zamanların en iyi 100 piyanisti" kataloğunda 32. sırada yer aldı. Bir klavye dehası olarak tanınan Zavod, Sting'le Avustralya turnesine çıktı, George Benson, Nigel Kennedy ve trompet sanatçısı James Morrison ile turne ve sahne çalışmaları yaptı. Hanoi'deki Opera Binasında Vietnam'ın ünlü Tran Man'yle performans sergiledi ve 1970'lerde Robin Williams ile L.A. Comedy Store'da düzenli bir komedi programına katıldı. Joe Cocker, Natalie Cole ve Topol'a eşlik eden sanatçı, bir yardım kampanyası kapsamında Dalai Lama ile tanıştı. Türkiye'de TRT İstanbul Televizyonunda Piyano Konçertosunu seslendirdi.

Aynı zamanda film müziği bestecisi olan Zavod, aralarında Eric Clapton'la birlikte bir Amerikan filmi, Disney için bir

film ve Hobbit'in tiyatro prodüksiyonununun da bulunduğu kırkın üzerinde film, belgesel, televizyon ve tiyatro yapıtının müziklerini besteledi. Sanatçı, ayrıca birkaç yıl Avustralya Film Endüstrisi Ödüllerinde jüri üyesi olarak görev yaptı.

Zavod eğitimci kimliğiyle Amerika ve Avustralya'daki üniversitelerde dersler, ustalık sınıfları ve atölye çalışmaları yapmanın yanı sıra, Kuzeybatı Avustralya'da Aborijin öğrencileri çalıştırdı. Melbourne Üniversitesinde klasik caz füzyon dersi verdi. Sanatçının Trompet, Caz Üçlüsü ve Orkestra için Konçertosu ve CD'si, Avustralya NSW'deki tüm liselerde NSW Eğitim Bakanlığı müfredatı kapsamında kullanıldı.

Zavod'un aldığı ödüller arasında, New York City Uluslararası Film ve Televizyon Ödülü, Avustralya Yazarlar ve Yönetmenler Ödülü, WROC Avustralya Şarkı Yazarları Ödülü, Avustralya Film Müziği Bestecileri Ödülü, Asya Şarkı Yarışmasında Avustralya'yı temsil ederek aldığı birincilik ödülü, New Orleans'taki "Yaşayan Besteciler" yarışmasında aldığı dünya çapında en iyi besteci ödülü yer alıyor.

Zavod, 2009'da Melbourne Üniversitesinden Müzik Doktorası derecesi aldı. Üniversitenin tarihinde bestecilik alanında çalışarak alınan yalnızca beş doktoradan biri olan bu yüksek derece, "müzik bilgisine uluslararası alanda katkı yapmış" bilim insanlarına veriliyor.

Klasik müzik ve caz ilkelerinin büyüleyici bir şekilde birlikte kullanıldığı **Çevre Senfonisi**, Allan Zavod'un yazdığı beş bölümden oluşan programlı bir yapıttır. Bu beş bölüme, Alan Finkel'in çevre konusundaki heyecan verici anlatımı ve Ross McNair'in eşzamanlı görselleri eşlik eder. Öykü, yaklaşık beş milyar yıl önce dünyanın oluşumundan başlayarak gelecek birkaç yüzyıla uzanır.

"Yaratılış" başlıklı birinci bölüm, Dünya gezegeninin atmosferini yaratma eylemini gerçekleştiren milyarlarca siyanobakteriyi temsil eden minik motiflerin patlamalarıyla açılır. Tahta üflemelemler ve yaylılar, hızlı, 16'lık notalarla yarışırken, aynı zamanda ksilofon ve perküsyon ailesinin diğer üyelerini neşeyle kovalarlar. Onların hareketliliğini izleyen kornolar olağanüstü ana temayı ortaya koyar. Perküsyon bölümünün tamamı sürükleyici bir soloyla fırtına gibi eserek yıldızlar savaşında çarpışan yanardağlarla şimşeklerin resmini çizer. Bu karmaşanın içinden Gaia doğar: Bütünleşmiş bir canlı varlık olan Dünya, bir tanrıça olarak kişiselleştirilir. Müzik, korangle,

korno ve solo trompetin paylaştığı bir aryayla Dünyanın güzelliğini ve dinginliğini duyurur. Bölüm, Afrika'nın düzlüklerinde insanın ortaya çıkışını haber veren heyecan verici bir finalle doruğa ulaşır. Onu izleyen bir diminuendo hüzünlü bir şekilde Gaia temasına geri döner. İnsanoğlu ve Gaia bir çarpışma rotasına mı girmişlerdir?

İkinci bölüm "Sanayi Devrimi", yaylıların, endüstriyel bir taşıma bandını anımsatan monoton tekrarları sırasında tahta nefeslilerin gayretkeş bir şehir hayatı motifiyle araya girmesiyle başlar. Tatlı bir flüt melodisi, ilerlemenin verdiği keyfi akla getirir. Karanlık bas klarnetin ona cevabı, akıllarda şehrin üstünü kaplayan bir koyu duman imgesi yaratır: "Baca ormanları siyah duman kusuyor."

Çirkin araba kornolarını taklit eden sürdinli trompetler, şehirdeki hareketliliğin çılgın temposunu vurgular. Bunu kârlarını Gaia'dan üstün tutan iş liderlerinin açgözlülüğünü konu alan bir anlatım izler. Müzik kararır ve marimba, alçak perdeden tehditkar bir ostinato yayar. Kornolar ve tahta üflemelilerden yıkıcı bir füg duyulur. Orkestranın durmaksızın yükselişi, anlatıcının dur durak bilmeyen endüstriyel kirlenmeden duyduğu kaygıyı yansıtır... "İs, sülfür, asit yağmuru - düşman açıkça ortada." Buna karşılık marimba, orkestrayı zorlu uyumlara götürürken, müzik giderek donuklaşır. Çalan borulu çanlar, bize zamanın akıp gittiğini ve durumun kötüleştiğini anımsatır.

"Fırtına Öncesi Sessizlik" başlığını taşıyan üçüncü bölüm, insanların artık eyleme geçme zamanının geldiğini fark etmeleriyle, daha olumlu bir havadadır. Solo baslar, huzursuz edici, düzensiz bir temayla açılışı yapar. Pikolo, alçak sesli basların üzerinde yükselirken, "İşler yolunda gitmiyor" der. Anlatıcı bize "kirliliği yasaklama" zamanının geldiğini söyler. Kornolar, pikolonun temasını daha güçlü bir tonda dile getirirken kuşku tohumları ekerler. Klasik trombonlar ve trompetler, kornonun yarattığı kasvetli havayı caz swingiyle yinelerken, davullar onlara cesaret verir.

Anlatıcı "Kirlettiğimizi temizlemek için gereken küresel bir anlaşmaydı" der. Onu izleyen güçlü arp kaymaları, insanın iyi niyetlerini ve olumlu bakış açısını yansıtır. Ama davullar ve timpani, kuşkuyla gürlenirler. Orkestramızın tamamı, doğaçlamacı cazcılarının çoksesli bir kakofonisine dönüşür... Aynı anda çalınan birkaç melodinin yarattığı dağılma etkisi, farklı görüşlerin uyumsuzluğunu, uluslar küresel ölçekte bir anlaşma yaratmaya kalktıklarında ortaya çıkan anlaşmazlığı yansıtır.

Orkestra sessizleşerek, keskin ve rahatsız edici bir ruh haline geçer. Anlatıcı, dünyanın şimdi kirli havadan, hatta ozonun delinmesinden daha yıkıcı yeni bir tehditle karşı karşıya olduğunu açıklar: “Bela daha bitmedi, Gazdan bir baloncuk, yayılıyor, kaplıyor her yeri.” Bitkiler için vazgeçilmez olan, gözle görünmez karbon dioksitin insanoğlunun varlığını tehdit edebileceği kimin aklına gelirdi ki?

Müzik, önümüzdeki devasa sorunu haber verircesine büyüyerek fırtınalı bir orkestral tuttiye dönüşür.

Dördüncü bölüm olan “Küresel Isınma, Son Uyarı”, yapıtın ağır bölümüdür. Müziğin melodik ve armonik güzelliği, küresel ısınmaya kuşkuyla yaklaşanların savlarıyla dalga geçen alaycı anlatıma bir kontrpuan görevi görür.

Tehditkar borulu çanlar ikinci bölümden sonra dönüş yaparak bize zamanın ilerlediğini, zamanın tükendiğini anımsatır. Anlatıcı, liderlerimizin fikir ayrılıkları yüzünden nasıl hareketsiz kaldığını gösterirken, çellolar kara kara düşünür. Trampet ve timpani ikilisi, olası bir felakete karşı uyarıda bulunur. Tema, yas tutan bir trompetin üzerine kurulur. Yaylılar, kaygılı bir üzüntü ve tüm güçleriyle onu izlerler.

Anlatıcı fosil yakıtlarla ilgili yorum yaparken, tek başına bir davulcu basit ritimlerle ona eşlik eder. Araya giren yüksek yaylılar ve borulu çanlar, yaklaşan tehlikeye göndermede bulunur. Müzik güçlü bir şekilde kabarmışken, hüznü borulu çanlar tarafından kesilir.

Anlatıcı, yaşadığımız sorunun karmaşıklığı karşısında yenik düşebileceğimizi söyleyerek üzüntüsünü dile getirirken, bir başka trompet ve timpani gürlemesi, orkestrayı karanlığa iter. Kaygılarını dile getiren yaylıların uzun akortlarından oluşan halının üzerinde, onların acısını paylaşan korangle ve vibrafonun melankolik ifadesini duyarız. Final, perküsyon ikilisinden “küresel ısınma, son uyarı”yı duyuran son bir gürllemeyle gelir.

Beşinci bölüm “Koruma Duyarlılığı”, umuda bir geri dönüştür. Açılışı yapan bakır çalgılar, hep bir ağızdan Ana Temanın neşeli bir tekrarını seslendirir. Yaylılar uzatılmış pasajların ustalıklı bir turuna çıktıktan sonra orkestranın diğer üyelerinin kendilerine katılmasıyla büyük bir coşku yaratırlar. Bu coşkunluk sonunda ana temanın kornolarla seslendirilen heybetli bir gösterimine evrilir.

Anlatıcı bize dünyanın ne yapabileceğine dair bir öngörü sunar. İyimser bir uvertürle ana aema, tahta üflemeliler

ve vibrafonun seslendirdiği daha ileri düzeyde, kararlı bir gelişmeye yerini bırakır. Orkestranın tamamı olayların bu şekilde yön değiştirmesine katılarak müziği heyecan verici bir zirveye taşır... “Tutumlu olup temiz enerji kullanarak, gaz emisyonunu kısacağız. Ayak izimizi küçültüp, CO²’yi azaltacağız.”

Orkestranın hep birlikte çaldığı bu neşeli bölümün ardından müzik tek bir kornoya küçülürken, anlatıcıdan daha başka olumlu mesajlar gelir: “Küresel anlaşma! Gaia kurtuldu, yeni Cennet görüldü. Yaban hayatı gelişti, gezegenimiz yeşile büründü.” Orkestra yüreklendirici bir ostinatoyla ona eşlik eder ve sözü, zafer anını yaşıyan bakır çalgılara bırakır.

Gençliği simgeleyen elektrogitar ana temayı bu sefer canlı yaylı pasajlarının eşlik ettiği enerjik bir soloya dönüştürür.

Gelecek 2000 yıla odaklandığımızda, müzik çözümlenerek yumuşak bir armoni halini alır. Flütler, yaylılar ve perküsyon, “Yeniden doğmuş, güzel bir gezegen, masmavi parlıyor” imgesini canlandırır. “Geleceğinin karanlık olduğu günleri anımsıyor musun şimdi? Uçurumun kenarından döndü, benzersiz güzelliği.” Orkestra kabarak anıtsal bir final yaparken, ana tema tüm görkemiyle yinelenir.

Australian-born pianist-composer Dr Allan Zavod was classically trained at University of Melbourne Conservatorium after being awarded the prestigious full Ormond scholarship. Today he is considered an Australian pioneer in the classical-jazz fusion genre, where he embraces a unique creative blend of improvised jazz and classical music.

In the late 1960s, Zavod was discovered by Duke Ellington, who arranged for him to further his jazz studies at the famed Berklee College of Music, Boston, Massachusetts, US, where he later held a post as professor. He spent the following 30 years in the US performing, recording and touring the world with many of America’s music greats, including Glenn Miller Orchestra, Woody Herman Orchestra, Maynard Ferguson Big Band, Cab Calloway, Billy Cobham, Gary Burton, Herbie Hancock, Jean-Luc Ponty and Frank Zappa. By the 1980s, he was named by America’s celebrated Downbeat Poll as one of the top 10 pianists in the US.

Throughout a distinguished career, Zavod has performed before Her Majesty the Queen and years later H.R.H. Prince

Charles and Princess Diana. More recently, he appeared before H.R.H. Prince and Princess Norodom of Cambodia, heads of country and state, foreign dignitaries, government bodies, universities and charitable organizations in many countries.

During his long and eclectic career as performer, composer, music director, arranger, producer, conductor, he has appeared on American and Australian talk shows and music programs worldwide. A world tour with Frank Zappa earned him 32nd place in US internet Catalogues of '100 best keyboard / piano players of all time'. Described as a keyboard wizard, Zavod has toured Australia with Sting, toured and performed with George Benson, violin virtuoso Nigel Kennedy, trumpeter James Morrison, Vietnam's celebrated Tran Man at the Opera House Hanoi and in the 1970s performed a regular comedy routine at the L.A. Comedy Store with Robin Williams. He has accompanied Joe Cocker, Natalie Cole, Topol and met with the Dalai Lama to perform a fundraiser. In Turkey, for Istanbul TRT Television, he performed the second movement of his piano concerto.

As a film composer, Zavod has written scores for over 40 films, documentaries, television and theatre, including a US movie with Eric Clapton, a film for Disney and the theatre production of The Hobbit. For several years he was a judge of the Australian Film Industry Awards.

As an educator, Zavod has given lectures, master classes and workshops at universities in America and Australia and to Aboriginal students in schools in North-west Australia. He devised and taught an elective in classical-jazz fusion at University of Melbourne. His Concerto for Trumpet, Jazz trio and Orchestra manuscript and CD was used by the Education Department of NSW in HSC curriculum in all high schools in NSW, Australia.

Major awards include: The International Film and Television Award New York City, The Australian Writers and Directors Award, The WROC Australian Songwriter Award, The Australian Film Composers Award, Winner of the Asian Broadcasting Song Contest representing Australia, Winner Worldwide composer competition for 'Festival of Living Composers' New Orleans, US.

In 2009, Zavod was awarded the Doctor of Music Degree by the University of Melbourne. Being one of only five recipients of an earned doctorate in composition over the

history of the University, this higher doctorate is awarded to scholars who have “made an international contribution to music knowledge.”

The **Environmental Symphony**, an intriguing meld of classical and jazz principles, is a programmatic work in five movements by Allan Zavod accompanied by a stirring narrative on the environment written by Alan Finkel and with synchronized visuals by Ross McNair. The story spans from the earth’s formation nearly five billion years ago to several hundred years into the future.

The 1st movement, “**Creation**”, explodes with a burst of tiny motifs representing billions of cyanobacteria in the act of creating the atmosphere of planet earth. Woodwinds and strings race in rapid 16th notes giving chase to joyful runs on the xylophone and other members of the percussion family. The activity gives way to the horns as they state a glorious Main Theme. The entire percussion section thunders on in a driving solo to paint volcanoes and lightning clashing in a celestial war. Out of this chaos emerges Gaia, a goddess personification of Earth as an integrated living entity. The music announces Earth’s beauty and serenity with an aria shared by English horn, horn and a solo trumpet. The movement climaxes in a rousing coda heralding the dawn of mankind on the plains of Africa. An ensuing decrescendo plaintively harks back to Gaia’s theme. Are mankind and Gaia set on a collision course?

The 2nd movement, “**Industrial Revolution**”, opens with a monotonous vamp from the strings evoking an industrial conveyor belt as the woodwinds intrude with an industrious motif of urban activity. A sweet flute melody suggests the joys of progress. A rejoinder from a murky bass clarinet conjures a picture of black city smog - “forests of chimneys belching black fog.”

Muted trumpets imitating obnoxious car horns, accentuate the frantic pace of urban activity. This gives rise to a narrative on the greed of business leaders as they place profits above Gaia. The music darkens as the marimba pumps out a threatening low-toned ostinato. Horns and woodwind enunciate a devastating fugue. The incessant orchestral build-up echoes the narrator’s concern about incessant industrial pollution... “the enemy is clear: soot, sulphur, acid rain.” In response, the marimba takes the orchestra into challenging unisons as the music becomes increasingly opaque. Chiming tubular bells remind us that time marches on and the situation is getting worse.

The 3rd movement, “The Calm Before the Storm”, is more positive as people realise it is time for action. Solo basses open in a jagged unsettling theme. “Things aren’t quite right”, says the piccolo as it soars above the low basses. The narrator tells us it’s time to “outlaw pollution” - the French horns cast doubt as they state the piccolo’s theme with a forcible tone. The classical trombones and trumpets reprise the horn’s gloominess in a jazz swing... with drums spurring them on.

The narrator states we need “A global treaty to clean up our act.” Strong harp glissandos follow reflecting man’s good intentions and positive outlook. But the drums and timpani roll with scepticism. Our classical orchestra turns into a polyphonic cacophony of jazz improvisers... the scattering effect of several melodies played simultaneously mirrors the cacophony of different opinions, the discord that arises when nations attempt to create a pact of global proportions.

The orchestra quietens, shifting now to a poignant and unsettling mood. The narrator explains the world has a new threat far more catastrophic than smog or even the ozone hole: “More trouble, ubiquitous and spreading, a gaseous bubble.” Invisible, essential for plants, who would have thought that CO² would threaten mankind’s very existence?

The music swells to a tumultuous orchestral tutti... in anticipation of the enormous challenge ahead.

The 4th movement “Global Warming, Final Warning”, is the slow movement. The melodic and harmonic beauty of the music acts as a counterpoint to the sarcastic narrative which parodies the arguments of global warming sceptics.

The threatening tubular bells return from the 2nd movement to remind us that time marches on... that time is running out. Cellos brood while the narrator shows how our leaders are paralysed by dissent. A duo of side drum and timpani warns of potential catastrophe. The theme is featured on a mournful trumpet. Full blown strings follow with concerned sadness.

The narrator comments on our use of fossil fuels while a lone drummer quietly accompanies with simplistic beats. Punctuating high strings and tubular bells allude to impending danger. The music rears into a forceful swell only to be obstructed by gloomy tubular bells.

Another drum and timpani roll plunge the orchestra into darkness as the narrator laments that the complexity of the problem could defeat us. In sympathy, we hear a melancholy utterance from the cor anglais and vibraphone over a carpet of extended chords in the strings indicating concern. A final roll beats out from the percussion duo as a proclamation of “global warming, final warning”.

The 5th movement, “**Preservation Sensation**”, is a return to hope. Full unison brass opens with an upbeat rendition of the Main Theme. Strings embark on a virtuoso tour of extended passages building to a frenzy as they are joined by other members of the orchestra – finally evolving into a grand gesture of the Main Theme by the horns.

The narrator offers us a vision of what the world could do. An optimistic overture leads the Main Theme into further decisive development stated by woodwinds and vibraphone. The entire orchestra shares in this new turn of events bringing the music to an exciting climax... “with thrift and clean energy, we’ll cut gas emission, lessen our footprint, put CO² in remission.”

Following this joyful tutti the music shrinks to a lone horn for more positive messages from the narrator – “Global accord! Gaia restored, new Eden seen, wildlife abundant, our planet is green.” The orchestra accompanies with an encouraging ostinato culminating in a triumphant moment for the brass.

The electric guitar – the iconic instrument of youth – now takes up the Main Theme rendered as an energetic solo accompanied by lively string passages.

As we zoom 2000 years into the future, the music resolves into a gentle harmony. Flutes, strings and percussion paint an image of “our beautiful planet reborn shining blue”. “Remember when years back its future was bleak? Pulled back from the brink – its beauty unique.” The orchestra swells into a monumental finale - the Main Theme reprised in all its glory.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

I. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.
Bahar Kutay
Suzanna Bezhani
Refik Zamanalioğlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Kudinova
Süreyya Defne
Eda Delikçi
Davut Aliyev
Elena Postnova
Arif Möhsünoğlu

II. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal
Rasim Bağırov
Elena Rihsi
Marina Görmüşoğlu
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Ferhat Gülmehmet
Seyran Ahundzade

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal
Elena Gnezdilova
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Onay
Barış Simolin
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal
Dritan Gani
Zurab Tsitsuaçvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal
Selen Akçora
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal
Ezgi Tandoğan Onat
Onur Üzülmöz *

Korno | Horn

Laszlo Gyarmati, grup şefi | principal
Güloya Altay
Barış Bayer *
Tayfun Avcıoğlu *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal
Krassimir Koniarov
Renato Lupu*

Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal
Rahim Namazov *
Atalay Altınok *
Berk Şençolaklar *
Ali Can Öztan *
İrem Dekeli *
Kağan Söylerkaya *

Arp | Harp

Mehmet Şahin *

Piyano ve Çelesta | Piano & Celesta

Rustam Rahmedov *

Gitar | Guitar

Gökhan Över *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Programlar Next Programs

10 Kasım November 2017 Cuma Friday, 20:00
CSO Konser Salonu | Concert Hall

11 Kasım November 2017 Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Atatürk Anısına In Memory of Atatürk

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Bilkent Senfoni Orkestrası
Presidential Symphony Orchestra (CSO) Bilkent Symphony Orchestra

Matthew Coorey şef conductor
Selçuk Yöntem anlatıcı narrator

- R. Strauss Böyle Buyurdu Zerdüş, Op.30 | Also Sprach Zarathustra, Op.30
E.S. Kaleli Atatürk'ün Bir Genç General Olarak Portresi: 10 Fragman,
BSO ve CSO siparişi, İlk seslendiriliş
The Portrait of Atatürk as a Young General: 10 Fragments,
World premiere, BSO & CSO commission
I. Stravinsky Ateşkuşu Süiti (1919) | Firebird Suite (1919)

Bilet ve Ulaşım Bilgileri Ticket and Transportation Information

Tüm biletler BSO web sitesi ve gişesinden temin edilebilir.
Tickets are available at BSO website and ticket office.

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775
bilet.bilkent.edu.tr

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Milli Kütüphane, Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, National Library, Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr
bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.